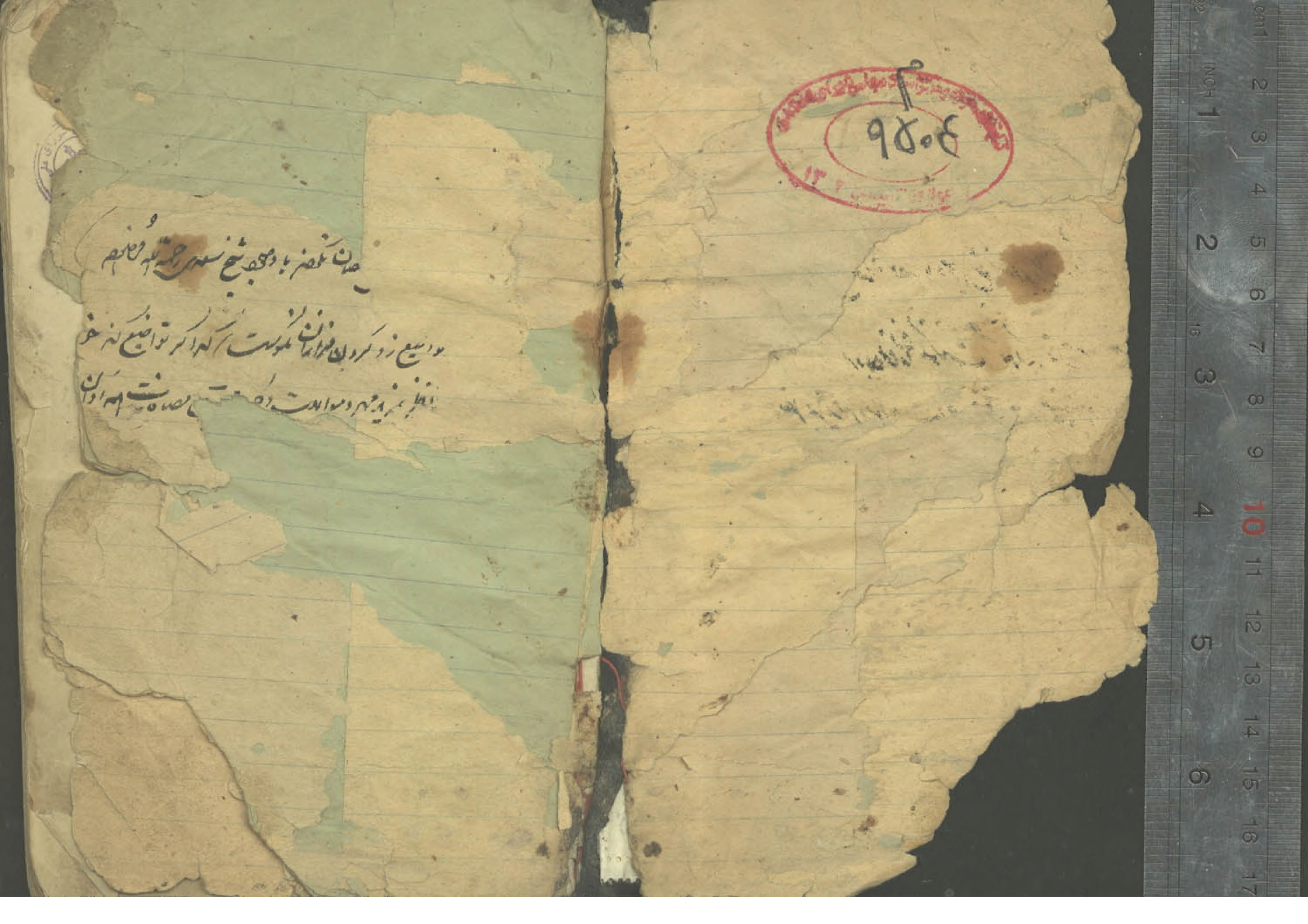

شیخ سعدی رحمة الله علیه
۹۵۰۶

هذا کتاب نرد دانک

بسم الله الرحمن الرحیم

قدیم مطلق	واجب الوجود و قدیم مطلق
حی لامکان قیوم برحق	با مر تو بی مهتاب بی درشق
امرت همت زان رخسار خانی تو	و بنات ابا دکر دیکن قیغن
موجود و احد یکتای لامکان	غفور غفار قیوم سبحان
روزی دهنده هژده هزار جم	رحیم رحمان پادشای اعظم
بلغای بوزن خلقنات رسول	او و پیغمبر تو کردی قبول
یری شفاعت خوای امت آدم	مشهور بی تمام انبیای خاتم
یارب بحاجت موجودی ذات	اسم سیاحت وصف صفات
مالک الملوک چهار اقلیم جا	ایاد کننده زمین و زمان
دست بی جب شرح طایفه رستا	با درین دلنظم خبر
جه کو لشوین لعد حدیم شاه	توران شکست و درد زدی درگاه

رستم بشادی لشکر هم می — غارت توران منش پچ پچ
خسروسالار کرش جوشاه — خلات شاهی ده بهرام بخشاه
خوارزمی سپاهی سفر به دبار — سپرده دبهرام پری کار رباز
سر هر نشین بوپری روز جنگ — ملک براق پری روز جنگ
رستم بهرام دبرهو سخن زر (دات) — هرچه مدرینه بکیانه خبر
بنو دمصاف قدمی زنول — ایران به غارت سپاه خشم خوان
جهانه زر چنغ توخ کمان طنبور — بازهم جهان بین زرزر نور
بکیان چنبش دردم سپهدار — فمان ودان داشان کرد کسی هزار
سپه ره اتی ورودم سوار بهی دار خشش — نیران بزال چرکه تاج بخش
شاه کی چنبر چرکه ابزانی — سواران زنم رعد دمانی
فرامرز چنغ چرکه سبیستان — کودرز گوادحشر دپشتان
بشادی خرم

بشادی خرم امان په ولات — بعیش بونش بردی سر بساط
جاگیر جابه شاه گنه در — چه افراسیاب برانین خبر
هفت سال یی بونمک بوده شت وررا — خاک رد سر بنین مکرد وبرد ا
دا آشی وبیر ان رستم ددامان — وردم دواکر برد تن آمال
بزنیت بیو به جسته عالم — مکر بینکره ریران بدبا لم
پران کیساعت مکش بردوه — کوشه شاه باته مکر حق کرده
دات ای شهنشام کردنم سه ل — ٤م رزم رستم سرت شیه ل
نامش سمامن شاه قندیقلد — هیچ بین ونتک سی روز بیلد
هشت لرضیم هزار که جودارو — چه روز رمصاف ایدش هزارو
مصلحت ایدل رقا بین وزراه — بیشن به ولات شاه مشدیقلد
ماکه ایدرژ نی سوار به وزین — نایدان ندرکا جهان افرین
دا ق یا هزار هو دشاه ستار — حقال نسته نی جه ابرام دیار

رهای بهمن ز راه شاه و عالم‌داران   گرد روی زمین نشست تا آسمان
یک اسب چون یکی روز روان بهمن زار   تا یادان ملک شاهی قند یقید
سهام سپید بن مجلس بیا بے   دماغش برنج جرخ ها بالا بے
مجلس نشینان از روان رفت   جرور بزد کا دستر بدست
مست بابه بهمن دیران کار   به جبر جه کار توران دیار
پیران بساکه دری خیمه خرگاه   بانگ سخت کشید وات ای پادشاه
بیاکم بداد ای شاه دیوال   سپرداد جه رستم توران گرد دیران
داد جه فرامرز بیداد زواره   جرک دشمنان کرد پاره پاره
بیرادم جهت جهان گیر   عالم فتح کرد بگرز شمشیر
یادم جهت طیور کمران   قاتل شبیده توه پادشاه
صد هزار جهت برادری بزرگ   ولایت توران بکرد مسخر
ای شاه بکشان داد بجهاندار   سپاهی عدو شاه بکرد تار و مار
۱۷

جهان بینم تمام بهتون داتکیت   سواران جه رنم اوردش بدست
داد جه جهان بخش شرانه و تبال   ماچین فغفور تمام کرد ویران
بیرادم جه دست پامی بیدی خوار   سپاهی تورانی بکرد تار و مار
فرادم جهت مرد یا توتسی   چول رهای فلن کار جار بدو جول
فرادم حدیث گیو زر کلاه   تیپ بوبانی او بکرد فنا
توزر ترا داد زرین کلاهان   جرور بزرد جول از رزه ها
عالم هیچ نمنه ولات بی خاور   بدست رستم اژدر برزور
هرچه رای بفغوران تا رنهران   خانی کرد زمین جارجاه کران
رستم بگشتش عیوق جاز سر   ولایتان تمام بکرد مسخر
شاهی چون عروس یکی چون زنان   بتیغ رستم ببیں سر بلول
چنه هزار شاهان نامی سور   رودت نشانکه بغر جه خطر
اسپه بتوان ای شاه زیبان   هدر نیابم هدت ایران

دو فرزند زینبا پیش آمد تم | هفت سالان ولایت کی ندیم و چم
گفتش نام ... پر قلب | سهراب طلب کرد شاه افراسیاب
لعاب وجهی افراسیاب شاه | اناس موش هوزبان دیاه
کرے نیش ان په شاه یمین | رحیم وانا ان دیوان پیدین
سهام یمین اما بزبان | عالم سوچیانی جسته توران
رو کرد به دیوان کا دبیر بکف | تدبیر تان چهش نوازان حف
آما دلکش سرخ ... بار | رزم چه کاران یا خوجهان دار
اگر لطفش بو چنین شهریار | به جنگوی ایرانی دیار
یکفر به بدم ملک ایران | بکردان دبنه جرکه دیران
تا الیه دعوا بازو یا کردان | روباه چنیر شیر نبردان
زردستم یا دام نبیستان | بکردان بدنام تا ... دشتان
شاه فرا جامی بدلا بر جاب | صدای ... عالم گوکاب

۲۷ تیر ...

ساقی سیم اندام بکیلا نصف | نارگی ها لان مینای بکف
مرقصان بدنک صدای سازده | باهم بخشان بدلوازه ده
صدای سمتوران آوازه خولی | دنگ خوشترا آن مازندرانی
آخر سمتوران زدکه کباب | مست باده بی شاه افراسیاب
زعرفه لشکر تمی سپهال | یکسر ما و هواز بیا پهلوان رستم
سرخیب فرزانه اتنز بی آوردان | چند نفر دیوان اف رش کردل
هر چیک تیرسته پیشانی ... افار | فخرده ش دردم ... زمینداد و کار
نه ریب نه جنگ نه عالم گرکه دنگ | زیران ... دم جهیت ملک
سرخاب واتپ پیدا نبات بو دیران | تو ایش زینه و دمین چو ابران
پیران درت نام ماشاه ... | بو نیز طارستم با وری دوست
شنفتش بکرش الم نام ادستم | سهام ها داقلا در باغ دردم
خدا بورير بلنا نه زرنک | نا نه بنوسته دلای بدو اهنگ
باور دیران هفت نوخدم از | بی مصاف توز رستم کار زار

دفینهء صد دفینه بها به زرنگ		بیاورده سپ پری چهره تنگ
زینت عنان بود جنس آهن		همه چه سپ بوالهای هرکمین
نامه نوشته شاه ملک		بیاورد سپ پی صف جنگ
جنگ رستم پشتان بود آگاه		رها دیار زان هیبش سپاه
دانش لیقه صدری نامه شاه پرستی		والای زرده آهنگ بدبخت سپرد
ستاند وردم سلطانی کرد		سر برد نا بوان چرخ لاجورد
خاقان دادرس داجم ملک		سوار حاضر به سینه ان شاه
ده نو صد هزار جم ارای کرد		چه سحر الیپان زمین به درد
چه نعره فیلان صدای کرگه کند		ستی به تاریک دیده تود رنگ
زمین به دگر دشت پر لشکر سوار		سپاهان زرده آهنگ راهی به راه
چه شب روز رای هیبت دراه		تا به دل دعلکت شا فتنه تقلا
داخل بهمن و تیپ هر ...		زرین علمها الدی فرنگ
ایم زرشاه

ه

آخر زرد شاهان بدبخت		شاه زرد آهنگ جای بدبخت
شاهان زرده دارن سفر مبارک		نصیبی به ایران بود غار
چو گفتگو به ناگاه یکسر		دیار زرد لشکر ملعون هر دوار
چه کرنه دهول صدای کرنا		یعنی ان شاه ده هزار سپاه
نهنگان رزم داخل پیرو تج		تمامی ایام خفته زدن
خیمه اصوررا نان شاه لشکر		صحرا و دشت پر تمام کردوز
نعره ها میان صدای قیامت		هم صدای کوس هم ادای حربا
هشت نو صد هزار سپاه ها سیتم		داد خواز دوهین به اهو رستم
سپاهان تمام راه بلخ		هزار از هزاران بوقت سوقت
یکتق زمین دشت زر هوا		ملائک عرش ها هول هوا
صحرا به دم هوا پر غبار		زمین ها به دید جمع کرد تار

راهی بهمن جهت مشین پریان — هرجا میادان مگردن دیران
هرتا که پاوان نزدی جر نهید — نشتن زنی آب گرگانک دفید
کشتی دستش هم زدی دریا — دیکیاری شین دیوان کسمرله
راهی بهمن براه پری کارزار — بشین بر دقت بهرام خونخوار
تو آن تا برد جبین تیغ بید — دماغش نبرج چرخ بالا
جنگ ها جبین طیمور خونخوار — کاکا مجرش چوان رعد بهار
نه یکیها جبین بزم جهانه زار — جهان بهمن شیر نوه سام سوار
باده نشو تا به نوازده — ز رقص آن یدنک صدای زده
ناگاه قاصدی آنها در رود — دیجه به عیب هما بیرد
عرض کرد پادشاه دیر پای — باکیزان پیش ناب شته تمام
شاه جواهر پوش آماد گفتار — داتش آی قاصد اظهار کر اظهار
هرچه مرا نی عیان کر پیان — سه چه تقدیر آن هیو زبان
قاصد عرض

قاصد عرض کردش بهرام خبر — سپاهی برزد ابهنک پوشان دشت در
شاه قنه لقید سپا آوردن — دیران کنی جم ار راه کردن
سرخاب زنی شاهی تیغ زن سوار — بو توره اما ایران بو فرار
هشت نو صد هزار سپاهی جنگی — زنش زمان آوردان دشت
طیمور نبردی تخت مور یاد پا — عرض کرد دهست بهرام پادشاه
عوض جا آیدان ای شاه سرور — کوش بهار رهبر وای تیغ گستر
کاغذ نبوشته ای شاه معظم — قاصدی سردش بر دذبه پی رستم
بهرام شاه ازدنی آما گفتار — عیبین من ز رستم نبرد آن خبردار
رزم هفت لشکر نمصافشکن — یکانوی رستم نیام ربین
اما بگفت ز شیر جهان دار — جه گفته بهرام شه تیاجه تار
کس صد هزار وزنیدان رزن — تا نه تلخ ازش بیدر ز رستم
بهرام ایدیشفت آیکه — شش پا طلب کرد بیوز خرد

واقعهٔ طیمور بته حمله | چو کس دشمنان یکره قلم
نهیب واتشش یا روکرد و سپاه | همراه ورشت در سرانسر پوشت
جهانه زر شیر سوار به درین | بردش نام پاک جهان آفرین
جهان پهن کرها طپید کرها | سا قیره گون بگردش سپاه
چون سام تیغ نیزه کرده کف | لدیش به بد زرهی اهوار صف
سپاهی زره داهنگ معمول در دار | وان جه طپید زرم ازانشان ...
زره واهنگ جه طپید دردم به جنگ | اکا رود بر دی بهرام یارش
شمشیر و تیغ بر د زدی هواه | چرخش و چپ معمول کمراه
لت دیگراه آورد جه سرا | شاه بهرام در سات البرش در را
دا بقیه کاسه قیه اسپر | کش کوه بر تا نامی کمسر
جه روز باز ودی معمول بابدین | تشها دیکش زخیر رهای
دنیاه جه بدیش به دنیا فر | شکت دا دجنت نوم دال که

هوادا اکند

هوادا کمنه جیبان چالاک | بهرام صفدر کیش نمردی جانک
طیمور دیش بهرام کرانمو نکسار | یقه کی به تدری نیوار
مهیر دشه تای کار بسند | دست داوکی چون چنه
شبنه شش پر داکش کش | کردش هواله کا فرزرش
زرد آهنگ تا نقت هفت کمنه | طیمور و بیرادر دش شه
بهرام طیمور به سمان بردن | غارت قایم ایرانه زدل
خز بر دش پر جایه ار | بهرام طیمور کردان نمو بار
سا که اید زشه ادیش زبان | بیر او سر داید بیده کرده
یا دا ر کمات سوار به درین | بردش نام پاک جهان آفرین
ای تیپ او تیپ بکش سپاه | داخت به نرزنم هوش ملد نگاه
نذور بهرام هالی خیرا | سر دیه خزان یا ریزه ریزا
اینه چون بدیش شاه زرد نگ | ده ا سینه ان چون جام جگ

هزار و صد قمی گزرش بلقول — اعدادا پری شرد هر حال
جهانه زر نور اسپردا زراه — دانشمر قبه عدل آسپردا
جه اور با زوی بلعول ناپاک — فرس تا شک نکول بانی نک
جهبر دا بابت جهاندار زوال — برا ما تاز هول مرغ تیز بال
دولت دا کوچل پری زرین خنک — تا پری سر شاه زرد اهنک
اوهم زروی قیمتی سپردا نش — داش با سپردا اهر په پر اتش
جوش جب به دانفرق فنید — جهوه دفنید زمین به دنید
نکون خاک به شاه زرداهنک — سپاه خروش تا می جنک
جهاندار شیر دینه زرد ها — رسپه دفنید کسی ابدال
صدای جهانه زر تعزیه خطر — سوات یا دا آن دشاری کهبر
طراقه طروق حربه طرازین — زرا سه رات جرخ جارین
مغز فنید هنج کلم کر کذ نک . — سرو ها وت بیزا نجنک

جلک چاک

چقها پا کی تیغ خرامنیده ان — هر نعره کرزه ده ای الدهال
سواقه طاهر محشر اشتعار — صدور اسرافیل اتال ددیار
کس تلکی نی هر صدای کرزنه — نعره دیدال تیر البرز نه
جهان بین پخنه مغز به دیار — جه نتیب خاب نکدش قلدر
سرخاب پیدین تا و دا جهان پهن — سر کموش کو تیشه تا لکین
ناگاه یکبر دی دات جهانه زر — زبی بقها دیشر کا رزار
عقوبت بد بخت کفش منقاف — دخفق بکر دش به بلاد خلاف
جهانه زر رشته هور کیلا برو — داتش با دانای کرهدار شو
پیلتن دکو تا رواد رردها — یادا وا ایدا دجهان پهن بوجا
ناگاه دی دجم نرجاب پیدینا — پناه برد بدرات جهان آفرین
دست بر دش پر کرز نهصدمن . — گردش جهالتم کافر په فن
آورد سردا گرز پر شرر — سر خاب پیدین تی نرمی اسپر
داش با سپردا لبه قارد تلکی — کتیج هدار بلعول پیدین

وردم قاصدی چه لای جهاندار | اما بمجلس پادشاه بیدار
مطایبش کرد شه زرد آهنگ | فرمای شیران دیسا عنف
نوبیان ای سمام یا دشمنان ریکا | امانت ببتول شیران ایمان
یکمو جه اندام شیران بیوکم | بهر حال ویت منیز بیچم
سام ملعون آب بر زد آهنگ | نامه جهاندار مرا کردان آهنگ
نامه جهاندار من زدن سرشت | جر سپاه جر ساه بدارم آبه
ناگاه سیله کوش اجر کوناه | عرض کهف حضرت شاه قندبقار
اگر لطف شاه چنینم بیویار | به جنگ جبر زرم جهاندار
تا یک کار شاه باورم سر | یک ساعت بدار جرخش و چم
برطی یار او برای نهان | محبوس بکرا او شیراه زیاده
سام رکش آورد و بحوش | نا جا فری دادن بیله توکش

تلاویه لشکر

دنش

تلاویه لشکر جنگ پیاهال | برکرده دیرجشمت پیاهال ١١ ١٠
پیاهال تمام گشت بشیع بخواب | کس پیدار نی جه نیست تراب
خروس سحر پروبال شانا | باشی زاغ نو نمیند توانا
تا دل دانا الله اکبر | یاشقاعت نوای عرصه محشر
یارب بحق مزار نیکانت | الم بحق سوره کلامت
یارب بحق پیغمبران گشت | به بخش تا ز فرقه زیارت
پیدار بیش نخورت مسخ نشان پاک | مشغول بحق بیز حی شیان آنک
باشی زاغ وار نمیشه توانا | خورشید خاور کوشه نانا
شیران جمع پیدار بین بخواب | پوشان با قدام احله اسباب
ناگاه سیله کوش خبرها یحید | رو کرد بسیه [illegible] دش درنگ
ملعون ویش تومی بکلهای سوار | کوهی کرد بیدارت پیری کار دار
نزت پایم نمیند بیپا لشکر | کردین ملوانش ناچی داوس

خوارزمی سپه مغرب به دیار / یکسر کرداں پری جهاندار
جو بدار و آتش جمر گرهاها / اسلیم برات دانای بجهتاه
انشا نامه اوتاج بجهه تاشیر / ماورد و روز بغرجه خط
اوکج صورت تای قند بیقلد / غوای مواجب بیدوال دسپاه
سیکه کوش اپاری قدرم کار / بغرته نبرد و داو جهاندار
بوری شیران خاک بوسیر / در ساعت بدم چو رخت و جمر
جها بداد ارنی اهو ریراد جنت / پوش بابدارم اسپاه لبنان جنت
دات نبه جهان پنهان فسوس و جنگ / تو سر جاب برازم جو به تنگ
سوار به وزین دار غوغور / کش بغربه تخت الهه اکبر
چه صدان بغره شه دلادر / بیرز یا تام سپاها بکیره
ها دار و ب شتان بسنه / یا دامیرها و بله جو
یادوا نهاف

یا وا انصاف زنم سیه ران / یکبغره ... بجوش
هر ضرب به داری ملک کار کر / دیدم نبعان دیو بند کهر
او سایک ضرب به بکرم چه ست / بیدون دکیال زملکش قسمت
سیکه کوش شفت دالب سیلشاه کرز / بردش هوا الله او کوه البرز
جها بدار شیر سپردا ز راه / دانه قبه عدل اسپردا
چه روز باروی غلغول سیدین / ریش با تنگ نیز روی زمین
تو صد دشت ملک پهلوان / چهار صد و چهار الطوال برار
برامانی بعرب سنگین / سپاهی سمام شاه کرده ازین
شیری چو طفع واروش جیهان / فرش داندم دها دنه
پیاده وچ بورد دیر برد / جهانی نوجابکش ساه سرد
رکاب دابابی لی بده اک / پهوال مرغ تیز بار برا اک
دست برد برکه ردی ازنگ / بردش دنباله طرارها در تنگ

چو خوش داوچی پیر دلدار — کیب بغرته الله اکبر
اوردکز کین یقین — نه نرزه اسپر کافر پیدین
داش باپرداپور زیر است — نیچه کوش قیلد تریبن باست
پلینن دستور هوا ما کمنه — عفونت بد بو او ورد ش ینه
کیشی نردی حاک چوه کیکی شده — بیا بہ جاب کردش کرکون
ایرام طبور بکوه شادی — پری جهان دار مبارک بادی
جهان بین فریاد اچکن — شادیشی اما خیره کر دیا
پریاه پیچاه الجم یکره — بیکم جهانه زار و دست با دمان
دان جه طبل کوس پیش اورده — در جهانه زار حصاری کرده
به درسته خیز چوه اور بحر — باید جه فرزانه زار دجر
هر نغمه کزه جه صدای چاک — بیکرد به بنه پیرا بروه ک
ادنه کشته چمن الالی بانان — خرامان راه نه دشت بنا و دان
حاجز بده

عاجز بدبه ... جهانه ... بیجرب توش سپاه بی شمار
فرار بین جه زم دیوان ادی کور — جهان باد والی جهانان دار
واقش براور جنبع بد عالم — بی تمنیای تو هر س و عالم
بیادم بهار عالم بد حاتق — بدرست دیوان اقتام تاتن
سالکه ایدش دات کف دراز یقین — چشم نی وهم اوشیر عزیزت
سیاهی که دین یریش آزرده — در جهان بین هصاری کیران
جهانه زار بزار تاشه برادر — چوه پیره جنک است کجادر
بهرکی هرا اوشر نثر شه — بجوبچه چیانش سکنه
هداجه کاچول مردان است — مرد رنیت ایام زنین بده
بهرکی شنه بفت بهر بر — افریو لیت بریت ... از
اوررو تیاست ... خیرا — سروینه فرمان ... زان ...

چه بکیر بکیر ستا ثنا ن — خورشید هم روښ یکی پنهان
پېژاندلو زړه رنګ [illegible] ورځ دادیار — شاه خورشید خو وردم پیسوار
ببیا به نزین بېشر جهان زار — پری برادر بکروا برار
لاشه ادا هو زکرد بر دش پسوار — پنهانش بکړه بېشر جهان دار
نیا شه نابین حو لاشه بین — وردم در ساعت سحار ښا ورنیا
پوداسر کانت جه نقلونه شو — حرام کردیشان هم مخوروم حخو
زمین به آسمان جه بشر و ظهر — عشق سیروی ارواح لمنه کردکنز
ساکن به خانوی کس بیا وکس — شاها ای پیش دمیغ نه نبه قفس
میدان شو یا جه قلوت ښنې — صدای [illegible] نکړی [illegible] کړکنډ نکر
نعره جهان دار حرکوش نګړد کر — زشت نیا به عرش چرخ سیلو فر
بشر به سام نجی نګذف — به تنګ بدرا سیمرغ نګوی [illegible]
آنا که دیدش سرای روتن بیا — دنیا پرسرا او تاریک آ بی
جه کاڼ زړه

چه کس زیره پیدا به ته زمین — بردش حق جهان آفرین
بده له پرسوز گردش منا جات — لالا چه رکان قاضی الحاجات
بګرد نه حاجت قدر حکر نوه — بده له نښناک ښرب ګلکو نوه
دالن شا بلیم کرم به شه ر — یاردوری بیان علو سر بار
بحاجت نور ادم پاک دین — بقدرت ایت جهان آفرین
یارب بابت پیغمبرانګ ښت — ام بباجتی [illegible] روز بهشت
جهانه زار تو ښه جهان نه زار کین — ربی بیدا آدم ښه فا وارثین
په افق نور سپهر — ربی بیدا آدم [illegible] وادار
بجوال لعنت حسین و حسن — جهان دار به ګیان نام [illegible] نقش
لواحه [illegible] وت پادشاهان — پاوده بیرا کم کرده راهان
ارباب خبر پرده دست [illegible] — تحقیق بدرښ فرقه رستان
خبردار بیرو تو جازال [illegible] — چنی قراسه باز آم جهانګیر
[illegible] ار

روز دیگر چو هر پهلوان کینه ور / بتیشر ملک بارزان بوار
پلیتن ز الوای ظالم ستم / بیان پدرش مهر پری رزم جنگ
کار سرو خشم بگیرد بدست / خاقان فغفور هزار شکست
یا هقای خبر ز او بیا ایش / مجز بود چه کار دیوان بدجنس
داورش بهر ته نبدادم رس / کس ... گان دو فغان دم رس
بر ینه بداد طیفور بهرام / اینچه و فغان پرزرد ان بدام
بر ینه بداد بشاه جهان بین / بواهی دوست جهان آفرین
اینه ... [illegible] ... خوار / ها ده دام یا شای و بیاب
اید دات جهاندار ... / لشکر رستم کف هزار کاه ... ک
سوار ... زین شاه جهاندار / روکرد دوقتی شاه ... کار
واتش یا فغفور ... بدر / ... سپاه سلطان نادر خبر
دست داد شیر

ا

دست و پای شیر روکرد سپاه / دم ... قبول کمینه شاه ...
مشغل جنگ به شاه جهاندار / ببین بیر وقت ایرانی دیار
حفته بی خواب بکند زال زر / اما خوانی سام کینه ور
وای ای فرزند کار دلیر / مگر چه بهرام بداری صبر
ها چو رستم شیر تاج بخش / ... و نجیب سوار بود بر رخش
پا ... بهرام طهمورث / هر دو پهلوان سپه تا و فغفور
جهان بین گفتن زاهر ... / سپاه ایران یاهم شکسته
جهان در ... رستم دلیران / ... کس ... ایران
زال ... سپه ... / کت ... جگر کباب
... گریان طرف ... / چه ... غلام ...
زال زر ... / رستم با دره شیر خود ...
علم در ... / یار ... ایران زرین ...
نقش ... کردش ... / زره ... ... لقار

غلام ام داتش تهیه / دال زر رتم کردش طلو

تهینه زر شه بجرک کباب / لوابه به ندرله پراب

تهینه امانت ورینش / هور کرش ناقـ نزدی خلش

ناگاه سپه اتونوه دال جز / اخیز کرد نبا وینه بشرز

دات پر تهینه جرک زنبا / اشو ام سهراب اما نحوا

وان ای بو هیچ نینه دنگ / بلنت کنت ادتیغ زر راوی

بهرام کرش رهام جی قهور / اوچه خم نوران تا ذنیچ صور

تهینه عرض کرد ای عالی نصب / دال زر ونده نوش کرد طلب

روتن هور بزا ونیه نه / بی بوانه دال بیه سیرا

چوا پستان کی بس خوش زر / زر انه خم کرد زنبی بوسه درد

دال زر جز آبانه ستم / ارچه دستش دوس کرد پا رستم

داتی پشه دام کونه نو / عقد راحی بهداد یتیم

الیشو

البشو شیم نخواب ج زبیاب / سام با پور دیم دینم نحواب

اا نخوابم ایلیاش پوش / چوان بجر جنگ چوش جوش

شیم بنزدارش عبرم سلام / آیا بجواب اوش بیدار

بواتش بهرام باتو دیران / بنزه نور قرارش دریا

جهان پهن هلاک بهرام کرشه / جهان دار جی کس دشتیا نوار

تهیه بکره نوه نزیبا / فرزنه زاده پور کریا

نا الیه ایرن شکست نوران / پور سه فرا دیران مردا

بنی جه ایران ابری چوان نو / با پور نصراب سیم اخشت بی

ارچه جیور تر مصاف کرد / امروز لیکی رو روز بزد

با ایه ا ام نشو دباد / چو دشار دیوا به نیوباد

نرزنم دیوان تو بهاری / جیه ربو جنگ تو کردی هلاک

بهرام کیر درا ام جیه ظهور / الیه م ستان ای پشه زور

رستم واتش ای پهلوان دلیر / ناگاه سپاهی سواری دیر

سوار بی سپا از جهان خسته / کافر بزمش ها بوجسته

چکرنه خلق عرض کو بر ستم / دنیا حبابشان چه دنا رطم

بانگ وا ابلیده خبرا به شیران / بدو تیات یکنج ویران

فرامرز شیر جهانگیر / عرق فولاد پهن نیلد دیر

کاوه یان درفش علم به دهی / دان چه پلنگه کی صحاری نما

دال خرابرتپی صم / نامه بنویسه روانه راه کرد

قاصد بدویش ولای روزاره / جهان پهن تمتش

نامه بنویسین پی بهروزی روزار / سان نهر و سپه قدرش

بشن وا ایده او بهرام جلیور / بیاوران دواده شیران و خورد

نامه بنوسن پی رستم دستان / ولای جهانبخش

آیه اول فرزنم سرشت / به اوزیا دیر نه عزم

سام یل

سام یل سیه پی کارزار / بشو وا ایده او بشر جهانتور

جی لکلکه بی بیک زره غبار / پیشان جنگ نیود دردم با اظهار

بیا پهن چمن هره که زر / مدان ببردا شیران زرد در

ده هزار سوار کودزی سپاه / بیک بیک نشته پهن گانگ سیاه

پهلوان دردم هوش هر دشت / اسپان جنگ یکایک پوش

اما یکشه شیر جهانبخش / تا دو تیپ پلنگ کرش رخش

او رویان رخش الا کلاهم / عرق زره ها جبه ناپم

رستم صوان اما رخش بو سوار / زال زر دردم گردا برار

پنج سیده پی کارزار / شادیوان سپهدار دیگر کار

رستم فرامرز علی بو اده / کره یجه رخش اوراش ترجا

خنج زرین دلش پهرانش دوال / سوار بی ورخش شیر یکتاف

کاوه یان درفش علم بی دیا / صحران گرته عالم نگاه وا

دیش لشکر غیب دیار دا چه ور | چو شیر جنگ زنندە پر زور
سحره وال زر پلیتن بیرون | قامده قانون بیا آوردن
رستم وات زر زنه کیان بودنها | جهاندار زرم کاش بە تنها
چه کو بشنوین فرازه سیر | جنگ با دامنش زنده دیر
علم پرش زیهم تورا کردیا | تنها د تعجب راه بیه وراه
سپاهی بین هر ریزا اردی گار | بیشین بر تخت بور جهاندار
سپای برده را تنگ طعون فردار | تا م کرتە بین چو جهاندار
اسپ جهاندار چو دم اکیشاه | سیر روی سرز چو ریحادیا
هواد اسنه نیش کرکده نک | هوار بدوش شیا بسان خدنگ
روکی د تعون دیوا هزار | بهرام کرد اپی جهاندار
داش به طبور هر رستم مردان | قاصد چه ربه ان کنده عمران
طبور دات بهرام پناه و بیا | بلکن دبیا بیو به ابرو

شاه جهاندار

شاه جهاندار بصاف جنگ | نزول زرمگاه ایج دشنگ
بهر کس شنه کرز کاوسر | یخ نچیش ماورد و بیر
رستم نمید ان رابعه ته لو | بیشین بسر وقت پهلوان کو
قتراه بخت راهی بی یرار | یاوان زردبیک چو چه کارزار
وال زر چه چو رکن بکرش | رزم سپاهان دحیم اوردش
ربی ان نوای چه زرد ادیار | تا یا دایه نزد پهلوان کار
دیو وات برستم کانت بو یسر | بیا وان بیار چو چه کار خطر
ایه چو ماهی تنها جهاندار | بلا ابو بلا نه ان نگار رسانه
غدار دور نه شب غلغش زنت | رای زبین گران وینه قیامت
امن مهراسان بر رستم نه سپاه | کلکن نه جای رستم کی سیه له
رتم اید اتش توه گیا | هوار دا پرکش چه پا رانه
پر دش دست فراز سیر | رکاب ابرخش زنته دیر

چو آمد زنگ کرد به ملک توران | و پایمال زمین تمام کرد ایران
یا والاصاف فرزند سپاه | صدای طبل کوس زنگه ...
کمرهای بستگی دگر بستی | اونه کشید و به پای قرن
تمام روی زمین همه عزیز بود | تور زمین سار انقشتی نکرد
دانه و گفتار بنه تاج بخش | تبه دلچپ لاتش ای بخش
همیشه هزارش بوده کینه در | تمام زمینه نگ شم دلگیر
تمام بکیفر به بدیم باب سپاه | سرکول کرده مرد انکه
دست برده پری زرینه دستم | وین والسپاه بر به زرم
بیا ننگ کرد به وزیر | سپای زرد اهنگ بروی زمین
بعد به رستم بکیر بین قرار | بین وزیر دیوانه به کار
جهانه زره که دیش عجب برار | تا وه و تورش نهر دیار
ذات از رخش بد بر نمود بر | بدیم و فرق تگرز که دسر
نرگس چو ۵

سرش چون بزرد کرد بر رستم | علبه کرد تا وج کرز کاودم
خواله ززش گرز بخعدن | شو به نیزا نشانه رستم
رستم خوفش کرد ام بچه دلیش | تبا دلچپان اسپردا نرلیش
دانندلقای سرقبه اسپر | پرانشه پر سنگ بکار کرد تور
چهور به زوری ور بربه باک | رخش تا سینه بند لمول بالاک
افرین داش تونیه زوال | هزاران آفرین باوباد وال
اگر چنین نبو بر پر هنر | ایرانی بیخ نمشو دبر
پلنگ زردم به اما تمایک | وخنه به بو گرزه تمام بو
رخش سپید ام جو سر بکمر رجعا | و پایمال فیلان کرد بلوطیا
سرو به حزانت مرزیان یکاکس | و حرب رستم تمام بلی
بر نه کیکال بوه زال سام | هرد قفتک غلام جه دیوانه تمام
اهرن به بجول سر مورد نوجا | نلدکیک نفو جا کلا حول بوانا

زرداهنگ برخود طبل کوب را   واتش ای وزیر بابت بود ویران
ای غوغا جشن گفتن در پی   پای سه برانو بنشین آن
پیران عرض کرد خاطر شکیف   ای شفق نقه زر روشن
جی گفتگو بین [illegible] خروش   شاهان صدای او [illegible]
به تاب هیبت شیر کارزار   بنشین و جای [illegible] کرد سوار
صدای طبل کوس نقاره ها   بانگ بدنامی شاهان [illegible]
چرا [illegible] ناش [illegible] آقا   عکس [illegible] کرد کار [illegible]
[illegible] رستم   دستش بوسه داد [illegible]
[illegible] بوسه را جایی   که [illegible] آفرین
واش [illegible] شیر جهان   جهان [illegible] کارزار
واش [illegible] اقبال جهان پهلوان   جهان [illegible] شکرم [illegible]
رستم [illegible] کرد در دم جهان   سر [illegible] بوسه داجایی

فرزند عز

فرزند عزیز [illegible] شاه   ای سپاه توش [illegible] فنا
شیرانه دستور بدیم [illegible] سپاه   [illegible] تماش
جی گفتگو بین [illegible]   ناگاه [illegible] در لحظه [illegible]
زرداو زره پوش زره [illegible]   [illegible] رستم [illegible] شیران [illegible]
اما یکه [illegible] شیر جنگ جوان   واتش [illegible] فرامرز [illegible]
عرض کرد آقای [illegible]   شیر و کمین [illegible]
بنشین [illegible] وقت فرامرز   پا دار کاب زننده [illegible]
یا داو [illegible] سپاه [illegible]   [illegible] آماده کرد [illegible]
دست داد [illegible]   نشست [illegible]
اما [illegible] سپاه   [illegible]
[illegible]   [illegible]
هر [illegible] کارزار   [illegible] سپاه [illegible]

چقاچاک تیغ هژبر انگز | عقف ترس اوج استش نابو
اون بی دیچون سرموردزله | سپاهاکر ری پیران هانا
بیاوه بداد دلیر البرز | سپاه بربار کرد شیر فرازه
دیشان فرامرز چنگ نوه | دینه شیر نر یکبکی نوه
بیاو ابر رستم پای برزین | رخ مالانانک سیای زمین
ملتی واتش ای شیر ایران | خرب [illegible] واطایه پیران
عقل جهانبین شتای نرو | هزاره از زبان بزنم تو
جدطرف پیران با کشی زرا | فاش روی زمین بگرد بیردا
واتش ای رستم شیر جنگجو | ندم فرامرز عیان [illegible] دلو
خر بتیه او داد و سیه | کی تشنه شیران ابی
روی زمین تمام [illegible] جهلوه | ده هزار تن [illegible] سپاه کون
رستم سیطا

رستم وات شیطان کمرله | فسادی تو بی ابرام کرد با
به هفت بین تو جنس [illegible] | حق ایران بین چه او سندن
اگر بادم سستان ای حق | باسیه وات [illegible] حق
پیران اید شکفت روکرده | جلای سام شاه شا بیرد
من پیام آورده شهنشام تو | تعیم [illegible] رو
کاری فرامرز بویسه کردن | [illegible] واکه جنگی ناوردن
سهام اید اشو زاتن [illegible] | بدن دنا لوای [illegible] جنگ
خابر خاب علم کردوا | [illegible] جنگ ایران سپاه
آرد چه نعاف عرصه کارخطر | [illegible] شودیار [illegible] لشکر
ارلاوان وال نوه کیانی | گمی بر سوی دنیای [illegible]
سوار بین دفیش [illegible] | [illegible] کرد زردم [illegible]
رواور دشان [illegible] حرصه | [illegible] سپاه

داماو غزر سرخاب ایج جا — عالم چه دستش بازریش بی
چه نه تنت سماء ملعون — دات ار لطف بو باز چرخ
مرحقش فرمو چه مصاف جنگ — بشون فرامرز با زور و شنگ
دست بادروان چه تشا [illegible] — ایرانی پرش بسو رکاب
امان دگشا [illegible] تمام بیابان — آفرین کردن بمردانه داش
رو کرد بمیدان [illegible] — چابک چه [illegible] نیشتن [illegible]
صد کز [illegible] ملعون [illegible] — رو کرد بمیدان صد تا [illegible]
کشت [illegible] دات [illegible] — گردت نجف ضرب [illegible]
فرامرز [illegible] رو کرد [illegible] — وشه [illegible] بوینه [illegible]
فرامرز دردم دست [illegible] — چون کم [illegible] آورد [illegible]
بیا بی دزین سرش جیا که — چو [illegible] دردم [illegible]
سرخاب شاه که [illegible] — [illegible] زرین عرصه [illegible]
برش اوردن

پرش آوردن سپای گیو — نامی نمایان دیوان [illegible]
فرامرز شیر بور به اندیش — نشت [illegible] دیده [illegible]
رستم بور به ورخش گلرنگ — کاو سر کیانی مصاف جنگ
چه صدای هول گرز گران خم — رخش نمایان بو دم گرد و علم
[illegible] مه کرد جیا — [illegible] فیلان مکرد [illegible]
پلتن دردم دست دا قداره — نکرد فیل [illegible] چهار پاره
کامی کیخسرو [illegible] — چمیدان [illegible] کو لاله رنگ
کامی [illegible] ساخته چرم بور — [illegible] عرصه [illegible]
سپه تار تار [illegible] — [illegible]
زمین پر جم تم [illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]

جهانی همی گشته کاوری یقین | خاور گروش ادب زمین
چون رسید و نهار جز روشنای تند | سرخاب شاه فیروز پای اسب رنگ
هر جا رود که شیر جهان بخش | سپاه تمام ملک دش گنج بخش
خیرا مصاف زلزله پاشو | جهانی پیر آشام هی ززد
نعره به نبرد دیر زوی شیر زرد در | با هر کس کشته زر ازدر
ابر پیش ملک دیوان گمرها | دیوان قیراد پیچیده عرصه گاه
ناگاه غب رسی دردم داد یار | کیو جنیش و درم به اظهار
با هر کس صوت شقت حلقه گسته | دیوان گمرها یکشا نه سنه
گودرز به شراران گیو رسد کلاه | بنرد نکردن و نه زرد گاه
یمین اید که خروش بیقین | رو گی وی ان بور کهکین
پیران ام نیزه تا یار او | بشه ی شیر بی چون آنها رسته

یک لخطه لعین سپه بین | چون گرد میستوان دل نیو زمین
رزد اهنک که دی رود لعین گرا | پیها نه دولت اقبال دشتی
شقت حلقه گسته تا نا پای پران | دختر زان رستم به دور و سینه
کشاکش خیرا نیده ان کار | پیش ق که زانا ببور گشاد
کیش با تنک تخت ای ابجو موار | بیادم بیاد نبرد دو چرخه کار
رستم و ات نیعت خاطر ریشن | دب بیه لقا تو کار بچین
بگکری بر دزد ابر زد اهنگ | پیران رها به جه سفلوشه جنگ
کیش با تنک تخت ای توزش وار | فرباد حد بیت شاه ایران دیار
توم بر بام بط دمار غم | بغرب دستم شب دشاخم
سپ خروشان به تیره باران | بر تو نیکر ز خیرا نمیدا
لاشه دیه سر افسر ملزا | هر کس با ته صوت شقّه دیش خوان
خرتن فیلان چنی زکدنک | دریا با تن نمید ان حقیقت

تخت نیلی چیغ تاج زرنگار — بی وزیرها لطف کار
جه فره سر زنق بجز شیران — اجد [illegible] فرد [illegible] برکردان
دال زر چنی [illegible] پوش اهلان — دافل [illegible] درزم [illegible] کاران
یا [illegible] چنی [illegible] پوش — هدان [illegible] ابر [illegible] جوش
دال هوات [illegible] جبار — [illegible] دیر [illegible] کار
[illegible] تو به دیران — [illegible] کاش ایران
[illegible] پادشاه اعظم — [illegible] شیران بحرم
ورنه [illegible] معاف کار — کس [illegible] کم شمار
اگر تو [illegible] — شیران [illegible] شکار
تا که ایدش [illegible] — ذا [illegible] زاریش [illegible] برد
[illegible] تمام کردن ها — بلبل [illegible] جیب
خیمه زر ستون [illegible] — چطر [illegible] زنگ دار

۳۲

زلف [illegible] علم [illegible] — تخت [illegible] در [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] جهان [illegible] — وان [illegible] زرنگار
[illegible] — [illegible] طیور
جهاندار شیر [illegible] زمین — [illegible]
[illegible] شیران [illegible] — [illegible] دیوان [illegible]
[illegible] شیران [illegible] — دال زر [illegible]
[illegible] طیور — [illegible] نغفور
[illegible] سپاه — [illegible] دنیاه
جهاندار شیر [illegible] — [illegible]
[illegible] شیر تاج بخش — [illegible] جهان بخش
[illegible] — [illegible]

[illegible]

رستم ایا رستم بصد عز و ناز — چنین هوا ناله امان و پرواز
پیاله بطا زرین زواره عزیز — بوسه ده دیده زرد رنگ تمکین
دال داستان فرزند عزیز رجب — بانه بش دیدار رستم دیده
ناگاه جهاندار اما بگفتار — عرض کرد بر رستم دلیر جوانمرد
چه قصه بهرام خم حمام بلند — اورونه تا شه طبع سوال تیر
رستم داستان فرزند هیچ بگفت — فرده را دو قاضی مهر در یار
در صحه دنیا گشت چمن بو باغ — بابو نامش نیاک بر رستم
من هر چه صفه نام روشن — دیوان جام هلال من
رستم دافان دلریش م — جام بانه ناب بر اسان و بهار
بازهم فنا و دلیر جوانمرد — جام باده مست قاسم به بهار
بجوش گرم پهلوان تکین — فنا پیاله دان به چرخ بیین

اما بگفتار

اما بگفتار دیر زود ر — جامی باده ناب بیان بطیور
بنوش هی بنوش ایا ایچ می — کس نبی دکس بری زود بهای
ادرو یکه زره تیپ ایران — فانی بدید بدت طایفه توران
بشین بر وقت سپاهی فاش شاه — نفت هر زر نفر کشیده جا بوجا
حکیان وجهت ملهم مبروش — تماشان ندامان شاهان مگردن
صدای بشبچی بدور لشکر — وتک حاضر باش هم شو تا سحر
چرخ قره گون شندش قرلد — سپارت ستاره قرار به قرار
سوان شه اگری داناه — لشاری قره گون نشه نواز
پهلوانان گشت بیدار بیش بخواب — پوشان با نظام اصطه آفتاب
چه کوبشدین ته صدی جرتی — خبر داد شاه بر دیدن که
به گونج حرف کردی شاه — شده که اید شگفت گردش وادیلا
شاه فرنا دردم تا بم طهران — پهلوان شاد در چیدن بقدر

آوردن شب رنگ بزین گوهر   آماده کردن پری نامور
تاج زر بر جبین زدی سر   مرصع بابی کشت و بر
زرین زره بند قلای فرنگ   پوشه داندام شهنشاه جنگ
قد بسته الف شای حسن شانه   جبین چون بدر نوق تیکش شاه
شمشیر حمایل بست بزدی کمر   ای امون با پوش شاه کینه در
سراپرده چطر خسرو بارگاه   راهی شد نیزه شاه جبین کلاه
زمین بطور دشت بزدی بولاد   شه حشمت پناه راهی براه
هفت نفر یاران سکوی کادی   عالم بیا ورد سما سنه روس
پس پیش دشتی تمامی دروش   روز رقه ابد قرمزی بنوش
خبر بر دیشان چه توس نوذره   دیش با یار ادیبر الم عفر
نوذر نژادان سوار پیش دیه   بر دو ال نام پاک جهان افروز
دیشان جه با تولی آزین پادبار   عالم تیره کون فتح کرده
شاه بحرند

شاه بحر زیبات حلو ار   برانوقیان سپای شاه
سوار شد بر دلبک توس نوذر   سر فرزند آورد و دلاور
عرض کرد شهرازی آماشاه کجی   سترن سالار جکه دشت
نوذر نژاد ایا پیش تزین   لوان دشوار شاه دانا بکین
حبه بر دیشان پیلتن دانه   دست نظر مدر شاه خسرو شاه
اما بگفته شه جهاندار   فرما هر کدان از نشان سوار
سوار پیش وزین طایفه نوذره   شاهن دیهی علی شاه نامور
شاه فرا بطوس چوانان پر محک   خبر ناری شه اولاده زال
هر چه مرادت بواچه زردم   برانیش چون طایفه رستم
با چانی بهران شاه طبل زیاد   الیه در شتابی نه بنه
باش هم زمی جهانم ازدو   بر ان ورا بیا کمکی
ماجان جهانا باین ادیرش   گفتن دیدار بنج

جهاندار ... [illegible] | هزار آفرین باد بر [illegible]
حق ... [illegible] رستم ... [illegible] | در آوان ... ایران بود [illegible]
چه بوده اوان خاطرم [illegible] | شاهی ... [illegible]
بیان [illegible] روز [illegible] | بجای رسول [illegible]
توس [illegible] عوض [illegible] | [illegible]
اولاد [illegible] | چه لان [illegible]
[illegible] ایران | [illegible]
[illegible] | [illegible]
شاهی [illegible] خسرو [illegible] | [illegible]
[illegible] | بردن [illegible] تخت [illegible]
سرفراز آورد [illegible] | [illegible]
اوکوله [illegible]

اوکوسه [illegible] ایران | [illegible] شاه [illegible]
[illegible] | [illegible] ایران
[illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible]
[illegible] اول [illegible] | [illegible]
زرین [illegible] خسرو داد [illegible] | [illegible] طلا [illegible]
او تاج [illegible] زرین کمر | [illegible] خسروان [illegible]
شجاع خسرو [illegible] | [illegible]
اذن ایران [illegible] | [illegible]
[illegible] | اذن خسرو [illegible]
[illegible] ایران [illegible] | [illegible]

رستم چنین دال زواره رود بجنگ | با ته دلیران شیر دلان آن گرگ
دوان دیگر زسر فرود بردن | فاعده نزن بپا آوردن
شاه کیانی پیا به زمین | سلام کرده به آن معرو نکین
رستم تمبه و بر دل کشید | با ته دلیران ایراب شد
شاه دات چاه نعره خار کرد | بحرمتی نور طه شبا کرد
جمعیان هر تو گبرا خانم | پاشاهان و بناری دیده راه
یکه عرض کرده بان شاد | شاه ایرانیان حمرت تو زیاد
شاه فرمودش ام چه کرد | خیمه کشاری ز شادان ره
سر بتوان چه زر ابدار مروارید | ها شیش طلای جواهر کار
نوزرس زاد آن خیمه زد با یاران | سر شود چه زربو لشکر از هر دو
تخت ملک و خیمه بردن | ولای تخت شاه جا بای کرد
ما با ته

ما با ته تختان به محل | تمام برده آن بخیمه خسرو
مرد زنست و باشانی زرنگار | دالش رستم پهلوان کار
تکین چه کرد مست مو خوار | امان پرور رستم عرصه کارزار
ای سر شاب ککین چنی زرد دانک | فشتین ککین اما پر جنگ
عرض کرد شهنشام بدار | سپاهی شاهان پوشان اشرف زر
با فراز دلیران ایران | یعقوب تمام شنید پهلوانان
ده هزار سوار دیگه کشتن | روی زمین جهان تمام آغشتن
پادشاه از خیمه خسرو با | افزون پیش بود ای مرد دانا
رستم عرض کردش بخت شاه | لشکر عجم امان وی سپاه
هر چه سرور ان دیده باک | سرهنگ سرلشکران وشن نفر اک
فرزند سرور ان با دین شکست | اسب ها بدارت فرود بیاد رست

شاه فرما ساقی باده جام می — هر بر رستم پهلوان کی
جام بلوری پر شراب اسنی — داش ان و رستم نوشه کیانی
ساز موسیقار شنیا دمدم — مست بی بالا ازدهای رستم
ساقی بروی ناز ستکلا نقف — تا رکس طلعتان هیبای کیف
مست باوه بین شرابان زردور — چه بیای سر خاب زانین جم
تا کاه چهار نفر چه نره دیوان — اورد ان نشر نای پر خروشان
نعره شکست نشر نیه فتر — ستم دارودی جاسه دنیه غضنفر

جنگ کردن شهریار رخش و کشت
هوزدن شهرنک

چه خیمه ایران رخش کهنه در — خرد و چشم با رزم خطر
تخته زلدان کش تا دشت — چه ان نه سلام بنوانی نهکشت
چه خنده یه رب هم کردار — یکسر کریزا چه هیبت دیگر
خیمه زر

خیمه زرستون نوی دزا — ظاهر سرا تا قیامت خیزا
زنه داود زرپوش ندعا مرد — کش تا شیر مرد و رخش قیجو
رخش نهال آورد چشمه سراه — زرع بخت بابنبخت کی
دات زه دیوان و لیغش کرا — اسپنهال نوزنشت بیکران زخا
شیرنیه بی رخش پرهنر — لکال واوی کی ب بد گهر
ازجای زنعیا هوا دانگ — او پر ز رخش چنید چالاک
زرع بردو رخش کرد رها — دست به آهنگر دنیه اژدها
زرداو زرپوش امر ببتیر — بیدیان چه دیوان چه عرصه خطر
زرداو زرپوش زرع یقین — حیات نفر دیوان و ستیغ و زمین
رخش هیچ نشر نیه بی هم دو برابر — زمین بیه ازرد نعره خطر
زرپوش دروزی بیه دا به کرم — عرض کرد نه رات با ای رخم

بریس بلغار رخش به ور
بجنک تشر بلی سیرای بد اخطر

رستم اور برادو برانه ناه
کرزش آرد هدلت رونیا برله

جلبی شوبالت امان و به
جزا رستم نرنوان اور بجسر

جزبر دشاه بدنا برهب
بیاده هزار مرکت اوکاب

برخاب ابید ارشد اور برادا
کرزو بش اور رکت بر ونیا زله

برخاب دات رستم ابیم بو هلدک
لدلت و نبه که سپاه زده تانب

ابیم هلدک بو بنی بانکدانش
خاپور رطرون جه قاف تا بقاف

رستم دات بعین خشم بو هلک
نکوت نهیدرا جه کدان میدان

دودت و نبه رج برد هوا
عنوان کهی جو ستون بلا ازنیدان

جه زوبه بال اجل بیرا
جه نخته جوات قیات جیرا

زرع قنادان جه کرتا
جنه باد شاه اسلم کرد ها

دال زرد

دال زرد شفنت هور برادوا
جنج تانتیج بر دتم بدا

بلکه هلدک بو رخش بی هنر
تو جهش کری باحر جه خطر

رخش اما بجوش امن کدش دراز
کازو بدانش بوبه معراخ

تا داو تشر بلی رخش [illegible]
دروم خر تولش کرد و نشانه

نخته داودون بروز رستم
حلق تشر بلی [illegible] دیم

دودت دابوش رخش به هوا
اشتاد کرز تشر بلی اودا نباه

بکفت زوبن خاش [illegible]
خاش کردن ببر [illegible] ملعون

دودت بلینه کرد برد [illegible] هوا
بد [illegible] بوبه تو تیا

برخاب دات رستم دستم هرانان
بیاده هزار مردی امان

تو هور [illegible] شیر اماده
بعیفی تواز ابنش باده

جه باد دت بیه زرتم نف لکو
رخش [illegible] دات [illegible] هنر

[illegible]
رت [illegible]

اگر که بکشی رب بی غائب شاه / هلاکت بکم بو نه با لبه
رخش ام خوش ولکرد تنتر نیک کردار / گرزیا و دردم تا و خیمه گاه
شاه بگیر دست آورو بیل / اوزین و اما شاه پهل
فارکش سبد جوا هر / کرد شاه ه رخش فرین دید بلورتر
دات بهتر لنا رخش فردون جا / دال نه ریجد اوزین دا ها
نوطرف تنز نیک کعبه تکار / سر خاب شاپرلی نیه نگرد جاک
هر چه مدالی شقچی پرزری جهر / نغراه نی رب کینه ذر
پیران طلب کرد در لحظه زجا / دال شای پیران ای رخانی آم
تدبیری بکر ماطرم ریشن / برانه هوای ایبه چیشن
هرچه شکش کرد پیر ادا / جمابات ایی بحش نرا
اما و جواب پیران شاب / عرض کرد و خدمت اوشاه پر کاب

صفت

صفت ایدن نامه پی زال / فاحر مراتوه پری بکال
نامه وینیا نوبنیاد بره ذر / دالی زال زنه داماد خوشنود
دستم بدامانت ماطرم ریشن / برانه هوای آیه چیشن
نامه دا بدست غلامی حاضر / با دنا لبیع شریف زال زنه
دال زره فرمان مرداکتکین / نیغ دیر لنه نوار با وزین
زان وید کاو رخش ملکان زر / داده یک ساعت بران ا بسوار
تا دیپ زکاب نجیز ناوه / تا ورانوه رخش ذکینه قوله
نیرا و اهوریه رخش بوربرد / رو به چمنه آدغرار برد
شرنیه ر ذا تا و نه حق زرد / لکان دا بوش هوای ا
کرنیاوردم تا خیمه دیوان / خنده بکرد و پیرانش اپران
ملان اورده رخش کانه سم / غرق زره بط جیه یاتا لبدم

یکش خوری چون هور بهار زمین و هامال کرد لخت ار
پرده و شوه رنگ دردم داد بار خورشید خاور خیزار با قرار
تا هفت ساعتی بیجور سیا با حکم منوچهر و نوش عطا با
با قدرت رب تعالین شمس زرین بای بروش کرد زمین
منوچهر نامه اکبری دا ما جرذی سحر پرد باش شا ما
دیران جنگ سه پر زیر پای کات پوشد ه با نهام احلمه اوات
جام سر سپاه دا ان جه گرها غلامان ها رنسم تمام بابرها
زره پوش ساین دلیران جنگ حلقه رحلقه شان تیر نام گرنگ
رستم پوست بور توش نشاند کله دیو سفید نیا نزدیک
بشر ساش لب تراز گمر گرت بر سنوه گرز گاو سر
پا دا رکاب سوار بی درین بردش نام پهلوی کی جهان افزین
فرامرز زین

فرامرز شر عرق با کفنان یکتا بول تیسنه و کلمان
سوار بی دیر بور سهمکین روز روز زور جنگ جی جهان پایین
جهان گر علم ام گردش دنیا بیدیرش جی با قوت گسما
جو طرف زنو سوار بی دزینا طیور بی سوار چول شرعین
بهرام سوار بی دوشت شنا کاویان درفش رستم بی دبا
ضرد طبیب کرد شر تنگ بهزاد سوار بی درین شهنشای زاد
نوذر شراونان دال جه گرها میلادی اعالی امه ورستم شاه

سفید بکردن ار دو سپاهان ورثار
پهلوانان تورا ان

نو طرف سمام سوار بی درین پیک باهنام زره چهار آیین
بهره‌مان ای بد اسپ گرز بو بهام شیر دیر فرامرز
لک شه و ادا ها جنگ بهرزد درنیه بی بتوان معوا بدید
ملک ره ادا او پری بالاان شاه بوینه شیران جه بهم پورزا

قطیرش پری جهان گیر ملعون پەین دیوە بی تیر
خزال شاه اما پری جهان دار نصاف نکین حرمەی رخسار
زرقلان اما پری سیاپوش ملعون پەیدین جوشیا بخوش
اورنگ با روان اوپری گیسو باوروش پری تا طر پشو
فغفورش اما پای جنگ طور رو نیا دردم ملعون بدنور
گرازه اما پری جهان جنگی رو نیا دردم چون تیر پرنقش
شاباز رو نیا پری جام بلند روان با و راه پای ان دیلند
هر کس پا معرکه حمله اوردن تمامی جه کیاه شرین ایبردن
روان و راه پی سعلوبه حنیب هر کس با رویش اوردن ورنگ
قیه اسپان دریا بانگ جه خرب بازوی شیر ایلیان
رستم ام جنی بر خاب بعیان مه اشنان دام بصیره تارون
اورو تا ایوار بکرد وطر چاره نکریان ام کام به سیراخ
شیر ال جنگ

شیران جنگ پیا پی جزین بکشیا بازوی بروی قهر متین
رستم زرینه طلب کرد نوجا برانو چنین شیران کسرا
زرینه شیران تمام کرد بر تا نه چگانا چاک چرپه کادر
رو کرد وش بدال بکرد مناجات نالا نذرکای قاضی الحاجات
دانش یا کریم اکاه دار حال با روح فرزند بنیای کهن سال
لکان ژندار بیتوم پناه ژرهی نجات بیتوانا
یارب بحاجت بزرگی ذات الم به کاهی وصف صفات
یارب بحاجت رسول لهاشت یارب بحاجت قرة مات
یارب بحاجت پای دلدل سوار یارب بحاجت رسول مختار
یارب بحاجت حرف حاف بیا هم یا اهی علاف جه کون کاف
نجات بده ی تو بهو بیران بزنیت ببو اتش ایمان
ساکنابدش دات کرد رنگ با بو قربانت صد سیاه ایران

سترسن چو رزم قه ابا زمان / ره نازکوه ن ندو کار مان
پرس بابوته مان چرکین بد / غرز نا رو رستم جو سرخاب
واتش رزیع و ل بع اندیشن / برانه جر بلیق جوشن
رزیع برد ز روینا نراه / ویش رستم هلاک رزم سرخاب شده
شیر قی کرز شیبا بکنند / کلمه دیو سفید فاش فاتی ادن شکنند
نرزم سرخاب بوون و نه چون / شرزه ازام پهلوان دن
رستم دات سرخاب ای قرنه بوش / باتی جر بهابک فرامش
دست بپی کرز انضدن نقار / نامی ام جو انو ایان کار
بلند کرد نا دح کرز نادر / پیچش دا بر دور نعره خطر
اورد سر دا به عرصه خطر / کی بانگ برزد اسه اکه
چه بنشقه کرزش حوکر بیج کر / لرزنا کهکشان پیچ بیوش
ال پرش

ایپرشت آورد شی بلد دش / فابیغی صاحب پیتابان بر دش
پشت تیر بیش کرد رطوطیه / سرخاب سکن نخواب سیاه
شاهان سر کرد ابو گرز رستم / خاک روی زمین نکرد دوم
رستم ام ادای ولای دلیران / واتش تعجب کن ای شیران
شاکی زه بانا بشد / اگر تو توی علم شو دباد
دان رز مو اسپ اخر بگذرت / ایوان بو قربان بیدار کرد
فرامرز بور نوه رو ز شت / تا و تعجب بن ها بکشت
جاندار شیر بوینه پلنگ / اهرمن دشمن کشت نعره کار شنگ
زرون ناهو رسید بو رستم زرد / و نه بسته ان لنک شده اهرمن
بضرب شمشیر پهلوان شکوا / سوار بی و اسب پری عرصه گاه
بنام نکار و شی بلد کشت / بضرب خنجر هاش جدا کشت

بیژن غزالش بکرد سرنگون   غلطان بکرد روی خاک و خون
جهانبه ز قیطر گردش سرنگون   ناموار بیژن و دید چنین چونی
سوار بد و زین چست و چالاک   گرز بزد ضعضم انوسه گردون هاک
کیوکینه جو اورنگ ره هلاک   سوار بد و زین و پا پا بک
جهان بخشی گراز آورد بدست   فتح ایرانه طوران بشکست
سام یل بگشت شهباز جنگ   وان جه پلیدگون نان سنگ
حزر اوین شیران و دانا   گُهدار تا ان حق بهست
روانه و پی گنون گرد بیژن   واقش اوین هولا در دال
بریش اوردن سپاه کینه جو   شیران ایشان دیوان بد ابرو
هوای بیژن نعره خطر   مدایه دشمن گرزه کاوور
بگیرا بگیره بمصاف فرا   سروینه خرشن زبان ریزا
روی زمین

روی زمین پر بیه جه برگرگ   جه نعره فیلان کوه بیه دگرگ
چکاچاک زنم بازوی پرستان   جه بگیر بگیر جنز وپرستان
نزاقه زردق جربه تیر زین   سروینه خران ریبا ور زمین
ایمای فیرا جه عرصه میدان   بی ورنزله روی افغر زمان
اونه گفته بچه لاش ونان لاشی   زرین راه زانشت بنانو تلاش
فرزنه باب ولی عثمان هلاک   ار صدای گرز بیه جربه چکاچاک
بادورستاخیز جون روز محشر   اسپا بیه صاحب ناو و دشت و در
تا واده ایوار خورشید بیا بوار   جه توران سپاه کردشان قلندر
طلیعه سایش زنیا نصاف   هزار و شمشیر کریا کلاف
فارغ بین جنگ نبرد ها   شیران طلب کرد هر دو دانا
ریم آم اها پرخیمه گاه   اما بکفار ثانی حمشه شاه

فرمایش فارغ پی جنگ | یزدان یار تان شیران یکرنگ

رستم وخش بردو بیانی شاد | پی ایرانیان عمرت بو زیاد

هر تا که زنده روی بسام | بنده کمتر بی جه قاپیانم

هر چیوان کردن هر تا بارو | تمامی جه جنگ فتح نصر تو

ساتی ازنو گفته پیستن | شکوفا جه ترنج غنچه چمن

هزار آفرین بر رستم وانا | خلعت شیران بگیر گیانا

شاه فرما بطوس و ... ردم | جامی باده ناب بیان بر رستم

رستم دخیز کرد بیر پر حکم | جامش بر د ... بلوی ... دال

وات جه بزم توان باده بنوشان | نافه ستم بکر فرانوش

ذال زر دانش پایان شاد | باقی پی یاران عمرت بو زیاد

عرصات دیگر

عرصات رستم ها ذالی | جه ور بزر دشت راهی

چراغ سیستان نوگل فرزندم | حق بیت راضی بوشت ... م

بشادی بنوشان باده ارغوان | صدای بنواز فرا جه سران

شاد ... بین شاخ نکر | غلایه سپا برکردن و ...

نوظرف سپا ... کردان | شاد ... سپاه هم با نه وران

زیلو خته نباله ستم | فدا دلیران جه دلت ردیم

رد و آهنک صراح باده بنوش | دروفی بیار زخم جار رجوش

سام وات ... بیدار ... تن ... | جبور سرخاب شعله ... کشید

جا کش ان خالیش باز ... | هزار ... زنم رستم

ببش قطع ... خوردم حرام | یا ... برانو ... تمامی

امالاکفار جم جم بنک | بحر زو سیسی پر عزم جنگ

چنین تن چه ابرها با دین بدست   نوزر نژادان بدین بی شکست

توبه بغضوحی بدین برستم   احلام به سعادت بی نددوم

گرین بگای بسیو یاد کار   بوا چانوه تا بر در کار

رخش با دین بی خیمه خرگاه   مسلومن بر ری به مقصود رش

رخش واب کش ای سیا بو   تنش جوراک چنه اشیا بو

افرین کردم شاه زند اهنگ   لایق دنیا ای صاف جنگ

لشکر لالا نوه که مبو سحر   بتمرین بدست کرز کاسر

مرده ای قدرت رب العالین   شمس زرین بال اوش کرد زمین

سو دان وانا الله اکبر   یا لشکر عت خوای دیوان محشر

منور لقای ماه تابانت   به نه ستوان چطر ابوانت

سه اریین خواب شیران اوی کار   شانم بزدان کرشان افرار

پوشان وبدان

دوش علوان کار

۲۵

پوشان و بدان اسپاپان تمام   بشین بر وقت سام نظام

سیدره شیطان لعنت بردان   پا جنگ رستم کار مازندری کردن

شیطان ورت فرمان بازتان   جه میمنه سبدان ملکه‌دار تان

بقول شیطان ملعون بیین سوار   دان جه طلب کوس ری عرصه کار

دان جه طلب کوس صدای کرنا   زمین بی و گردنشت زدی هوا

سوار بی دان سیام کمرلو   وانش ای رستم شیر کینه خوله

هر دو با مرزان پا چنام خونز   بر ظل امرور زرصاف ستیز

اغا شیران بیک بیک بی جنگ   تنا بقی ماان عمان و رنگ

لشکر جم و نه خندقت   گرز کار و گرز ته یمین و دست

گرشاه زنده و پهلوانان زبیران بدست لشکر

م جم جم

لشکر نفرته سا بو سیا   طالو ردل رو نیابر راه

بتری کزن کره باندی زبان   چو فاقه مه تنگ داری کهان

هوادا پهی شای ملک یقین   خسته کردش پیاره لعین

ملک کندش هوادا تقار   طهورش لیش زردی تنوک بار

برزو دیش طهور بی زنار   رکاب دا با پی خروش بقار

بوزبه زره شاناپا کمک   تلقان زراش ملعون بدرنگ

والعدلها اری پش یقین   اپره کردوت کفت زوی زمین

ملعون پیدپا خروش برزو   کردش کمر بنه زره بکه برزو

برزوی شیر زر و رادروی خاک   لبلبش چو با زردی دریده باک

چو جمه ایران برز بدواد یله   بهرام جنگ خروش بالاه

حله بردپه گرزش نابه ملک   اسپ وا زاش ملعون به درنگ

چو روز بازدی چریه گرزکین   ملعون تا رانو نشت بروی زمین

شاناپه

شاناپه بهرام کنه ریقاره   کیاش نزدی خاک کلاش تونکار

جهان بجی شیز برشه چو سپا   ملک دانقیق دور که تول

ملعون فرق خرا بو به درنش   زنم احشارش بکیری نقش

چو بان افغی هوریا وند   کزران تنک بد زردی هوا

وینه زرها دا انردی ملک   کفت زوی زمین تیاره بدرنگ

ملعون هور پا آتان سیاه   کرلش کمرخنه جهانجی نوجاه

تیش بودر زمین بجهیت   بردق زخم لبلبش با وداوت

ملک پوش اما په رزم شتر   کسنه هوادا ملعون کافر

کیش زردی خاک چراوسرین   نامی نامیشا کردن افرین

جهانجهان اما پی رزم جنگ   کنند هوادا عفریت بدرنگ

کیشا جهانا پی زردی خاک بزار   لبلبش دستا با دل رنجور

جهانکیر چه شیب ایان با جیاه   روکرده دیکر وینه زرد کاه

زر نهصدمن شاناپای کلک | ایچ نبرد شکت معوان بد رنک
رشت تیندش نادینه پیچ مار | جهانگیر شیر گردش رفتار
جهانه زر دردم اما بگردش | دست ابلیش شی پوراخ موش
نبرد رستم بیت زدی خاک | بلنش دستهوشی بشه پی هلاک
سام که زانا جهانه زر ریا | نهر دو سپاه دان چه کرنا
دال زر لیقش دری تا بوار | جه سپای ایرانشاه مردان برار
رستم با نام پری جهانه زار | ایرن جه دیش فریاد وار
روزاره برفره رزنیای جنگ | سهدانش مصاف وی جگرد سنگ
نهکز بیا پی شاناپای کلک | قه قه وابیرای ملعون پیدا
نهنگ دات سوار مناره بوتی | دنیاه چنه نهرکش کردن [illegible]
ملعون خروشا چون اهریمن پاه | کینه هوادا پری رزاره
بیت زدی خاک گردی رفتار | بتش [illegible] وار

خسرو تاج

خسرو تاج ولی هوا دا ابر | جه اردوی ایران با روز محشر
فرامرز روانه پی جنگ | ردم غزالش شیربط کلنگ
کیلاوه رهی دات کهوزایان | پری ورایانش نیم دبر [illegible]
رستم دات فرزانه بوار جگد | خسرو بیکش هی ره دال
من فرشان وجبنان زر داتگ | براون چون اژدها رنگ
رستم نوار بی وزخش مگرنگ | روانه را جه پی مصاف جنگ
جیار جه سپاه دان چه کرنا | سام اژنبا بر رستم دانا
دات بفرامرز پهلوان جوار | کینه او ره [illegible] بوت بدار
وت اما وه کر زنده ره دیر | بیغ جه بوانان مادون دیگر
رستم نیه ورخش کل رنگ | فرتوس [illegible] اوردش وجنگ
ام هور کیلاوه پیا مصاف کار | جواد پری کردش رفتار
رودکرد سپاه نه بحر نیل | ه نعرا [illegible] هور کینه [illegible]
[illegible] دات فرامرز | وینا هور کیلاوه بو [illegible]

سمام عجب شد چو دید رستم … سر انگشته به لب بدندان گشته

شفقت فرزندش شادی فزود بقلب … در ساعت به رستم بیرام بلا

گردتی نو برادرش ره رزداهنگ … چنین چاپ رسان بسام بدرنگ

چهار ده چاپک چو سپاه گشت … ما با تام بر بنجر به رست

سلام شاه داش ما کم بو بسر … جواب رستم جعفر الحصر

صلاح هر ایدی اسپاه یاران … هر کی ها دینه شیران زبان

هر ناکه ره دشمن سنه‌ای چو باران … کاتمان بنو بنده بیران

رزداهنگ دیو رو به شبراه … پهلو جنگ رستم اه سرد کشید

واش رستم ها بینه نه بش … بنو شه بره گرز بران اکش

جهد دو سپاه دا چو کرنا … رزداهنگ که زاش پهلو رستم شانا

اسپر دار زاش شیر تاج بخش … داش برای اسپر چه او بیمار زخش

چم دوز بازی

چه زور بازوی ملعون بدید … تا حلقه نقش جنش بر زمین

حصه دلش ریک پالوان سالار … چهار حصه جای الوان براز

نشیب بوزینه گرز گران شکند … به به معقب ام نقش روی سنگ

چو جرب ملعون حربه پر تیم … شیر ما در بوش مرش دانزوم

چو سپاهی سام داشت چو کرنا … دال زرد زرد دم اه بر دو کشانه

عزت داوش دلی هاپاک … رکاب ود او برخش برادا نگان

چون مرغ تیز بالی اباجال … دو روم دشمن پر پچه چو کباب

بلند کرد ناچج گرز کاوسر … ملاکم بغرش وزن الحطر

اور رو چه سردار گرز گران کش … ملعون ها سدین اسپ داریش

داش با سپردا دو شیر ها پاک … دلیشو گر کدنت غلطان باجی انکشت

برافته بر روق جا سپر جرا … تر که بور رزی چیه با کر برا

گفت بودی زبی بجربه رستم | دنیا جه بیدش پدشاه پرده تم
گرز لاشه من گردشاه نگار | حر شیر جنگ او بور نا ...
گرز بجه حلقه سنه نه سیه اکار | دست وان بکاران پری کار زار
حلقه کنه ان پیچ پاره پاره | شیران ارژدر بوران ارودار
پیا بین جه اب بکشن ناری | نبی حلدشان زان حلیه ناری
دست زران کردشان لا بجنگ | روی رستم سبزا اردان زان رونگ
حلقه زرشان مرزا کاک | وا شیر جنگ ار حوبین ملک
نو طرف لنگ حی قرارزر | مداش ان کالم باها بسک زر
او شو تا بحر نبرد شاه ... | صه ای سیر نبرده سرار کشان
لنگ با کمش کرد نرزم سبزان | تا وتعجل جا نظر امان
دیوان معوه ها بیا کرزر | تا اخر زدن برش قرار زر
رستم ایدی

رستم ایدیش ای دوران خوش | چون شیر جنگ جوش حراش
داقی ای زرنهر هرکن نالم | حدت ای دیو بد جانی حالم
قرامرز بردی در دم سپاه | بلتی دست پاش دیو ابیرام
واش نیز در دم گروا براز | یقه گیا بنی دارتی بوار
دست بره په جایت جا نمره مناه زرت | لالا جه رکابی قافی ها جات
داتش با کریم رم سیاه | یا والم ... بو ... تتار
یارب بحاجت امرزد پیات | الهم حق توره کلات
یارب بحاجت حق حسین | یارب بحاجت سید کونین
یارب بحاجت زین زنان ... | یارب بحاجت خالد و ...
یارب بحاجت رسول برات | یارب بحاجت لیلی ...
یارب بحاجت رحیم رحمان | بزنت بمو ... ایمان
... اکسار تو ... | برنت بیو تو ... کے

من ز پیر رنجور ام به نفشم　　برس مداوم چو گفه به گسم
امیدم بتون یا حی داور　　روتن چه بیه نه ناورد خرز
ابدوات دردم امور زانان　　بیاو پرد مرادت حق نیاز رنگ
بام رخش زوی عرصه گاه　　کردن یح یا موات یا اله
نو طرف سام ای کرد روشن　　بحره ای ردان ملعون پرفن
وای شای ابلیس فرمودت　　پرن زرد اهنگ فاطم رئن
وای قورته کوکم تبعد　　شیران تمام کردن رنجه رو
جی ککو پین ابلیل چرشاه　　نو طرف رستم وای یا اله
عزت بوبش دری نگیر　　سرد ابسته شاه زرد اهنگ
بنه زد و چ دارش زینها　　تام اعضاش کرد بطوطیا
کیا شره نحت او شرد ای　　حدحه او نه با حه کیا
بیتش رت پای شاه زرد اهنگ　　کیات دفه ت او ش
ابرا و

ایران ون به لیبک ورک　　فتح رستم به نزدی عرصه گاه
رستم تشریف برد خیمه زرین　　دال و باد شادون افرین
رستم دات ای شاه پنه بهرا　　امیدم عطف یاور دانا
مرتن جرزنم تا خدا یارن　　هزار چول کمان جنگ جبار
شاه جیغ نو نوال چه نقشه هلی　　سکوفای جه طرح کلیچ خم
رستم دات اب فرمون جنید　　امانت بتوان خیمه عکرمک
نوار بیا وزین بر شمف شاه　　است خواهی کرد چه دال خم
نهنگ جم جم او ره کینه ور　　رو نیا رستم عرصه گاه خطر
روان هر وشا ونه فیل کس　　ککش وات بلقس ار ای کس
رستم وات ملعون کمر بکر بیا　　شرطه بکرد ت وینه او نیا

دست برد و پری کرد نیزه‌ی ار دو صدمن ‌‌ شانه نهوا زور ارجمن
آورد و لیزه و آکر نه کاو سر ‌‌ ملعون پرش شیش زور ابر
داش پر دا شر ز یقین ‌‌ ملعون نالکرش نزدیک ربیع
ها نا کو بر زرد داش اجم جم ‌‌ بیاوه به ادهم و بیچ گم
جم جم بگزرت نیزه رستم ‌‌ اسپر دا ز دانش ازره‌ها ارقم
پیا بنه زین رخش گرد ها ‌‌ هلمت دا پر جم جم ترا
جم جم فرو ربه جه با یک نیک ‌‌ جه جبه ادو ربیاد وا بالک
گرزش نزیه بدزنت بکنت ‌‌ هر چه اشقا برتیه بدپوش
بو تور نهنگش دخ روا بالم ‌‌ سیر خاور نون گرزش دا سدم
طرف جیش پهر است و یارا ‌‌ هنگ برزن با ای جم جم ها

پیادم پیرا

بیاوم بیاو جه بت رستم ‌‌ اعتقاد بدان جیاکو جهان
جم جم به رستم رو نیا سیزه ‌‌ رستم وات ای باب زخم گرها
باس ور دواران به حشر ‌‌ رخش ام روان به عرصه حظر
بگدان جم جم گرزش بدندان ‌‌ دو من کوششش کنه ام جه شحان
جم جم گفت نوان رخش بر سر ‌‌ نیاد ابیش نقم بد اخطر
تنکه دفیاد ای مجم ها ‌‌ پیاوه ببراد نسته نوا ها
ملعون کنیلده ولیعم بیدین ‌‌ اما پهلو رستم لسدقا ر تیقین
اوال ح نعز رنم با شنیاه ‌‌ بواتش رخش ای رست بو باد
رخش ام سر دو دستش زو زور هوا ‌‌ بدو نکف بیلد او دیو کمر ولا
ز آنا که رستم هو نیزه ضرر ‌‌ دست ای بکلادار رخش پران
نیمه داو رودم با به سستم ‌‌ حلق جم جم بیقین گرد خم

کی شیبش دین نوج میبدان | شاهمهر یاسا افرین وانان
اونه وپاپال وانکه سر | هول جاری بلیز زوی دشت ودر
اونه دا ضرب جم جم بکیان | هوادا رردم نسوج مهیدان
رستم ام لنگ داوز منیرا | بوب غجر برش کرد جیاه
دو دیره رخش بوب بستیه | ایران شاهان توران ذلیل
سوار بیه ورخش درکه بنهان | گاوسر کی چنره دیوان
ای پیر خیزا جه سیران بین | دشمن بی زن شهران غریب
سیم زمان چا شرت قراره | جه کام رستم دیوان پی قرار
زرع سرخه شهران بردوه | بشادی برزوق جلد بردوه
لیب لیب سپاهان ورللاه گیرنا | سرویه خیزان یاران ری
بشادی ...

بشادی برزوق شهران بردوه | سجده بیدار کاری یزدان کرده
طبل اسانی زنی بنظف | قرز و دشمن زان تخلف
جه بین جم ام شهران دشمنان | ده هزار کشتن جه بیت شیران
خروجنی دال روازه روه جنگ | اما پی خیمه جه پیش جنگ
دال زنه نوات زب به جانه | ای صاحب خرقه جم نستانه
یکه یکه چاو شهران به بوسا | شکرانه پیر اوردش وجیا
شاه کیخسرو فرماد زرزمان | وپالار سیم زرزان زرافشان
جه گرمه د اهول عالم ماتن | بیعن نشانه ... رستم بی
تا به نیم شو محبس نیاشان | لاوی کم نی باده علاشان
پرده شور زنگه ریاب تار | سفیده سحر بیج اشکار
جه لطف خوان ودانا ز ... | خورشید فی در عالم کرد روشن

سپه ارمین جه خواب کشان کار بانم یزدان کردشان اقرار
ضرورت دیان بخت زرنگار فدا بیلاد نوبادوا دیار
بادران وه بیر پیشان نوران سهران پیکو یونی قطار
جب الو فو ده شاه کیکیان آوردن وه بر تمامی دلیران
داشان گردان شهرزادان باهشی نیزرم شتا نو درنگ
چهار صد جهار دیو سر حنیف دان جه کر که کوهی گرانا
سام ایدش اهو ریه داوا هیج مدا بویش دینه زرده
عراب پیا او سردیش بجوش بجوش ریش جه ده
ارکس ایرانی باد ورد نازو جه سپه مکوه نفی
سوار به وجهت او شاه معدن جنغ سپای دیوش [illegible]
سام

سام پیدبن ملول همراه جنه مخی و دشتام بردم وانا [illegible]
جولان دا وقید وتجدید خنغ فخی دبخت بد الحیرو
تا کی لی شی یم
واقی وزال پیر دیه پوشه کردان نخجد سیر تابات رستم
رن اید زشنه هو ریه داوا بقهر عضب جوش وخروش
یا وا زکاب بوایه و زین تالا هرا کار جهان اهریمن
یا وا ببید نم نوه بحر دال والی دای مغول دیو به کمال
هر طالبید کارن بادو بهر یکباعت بدروح وفت وچهر
سام اید زشنه بوش و خروشا دست بردش به گرز دیو دواه
گرز هزار من هوا دانش هلابک نوزنس موت الحظ
زال زر نوات گرزم بهار هربی بقیا دهی جها بنا زار
ار رسلیت نو بنو یا دشار جار بیک دقیقه مبرکلول تار

اکا اوکړه بېرد بوتوش | عمو ج هوښا وکړه غوش
یاځي تو رتن تکړي نخوال سار | کره ازار نا کرم اسپاڅي ر
آورد چه برد آزر پرښر | ب وتیجد پسر داش بور
دانغدکای سرقه اسپر | پراشه پرښتک کماکړ دبور
جوړ بازدي معول پیان | رخش تابرانوشي شوي زیان
غیرت وابیولي دلیه با | رکاب دار رخش برد ماتشن
دست به دلش پری کړه پرښور | کی نمره بخت اله ا به
برد زوي چه آزره کا شند | حواله کړوش پري غم خصک
دانغدل کا سرقه اسپر | کتو تو مرښا تاش کسیر
چه روزر بازوي شیر ښفه پناه | مغط لا خاک به دیوار روسا

رسم ا

رستم هم یقین هواد اکمه | سام پسدین اور دلش وبند
سرش چه آکړد بعزب خنجر | سواربه ورخش شوه تا مور
یاوالمصاف نیدا چند | دست دالشمر بوینه چنګ
بهارکن چه آزرکا وسر | مغط ان خاک به بعرصه خطر
الامان حرانذر شرجان | برزنم شیران اژدهای دمان
امی بکر حرا مردی عرصه کاه | طلب طلب کریان دیوا نمرا
به وهی بکره چه میدا الیش | جاندارا ماحی جهان بین
جهان بحش تانم سام سوار ر | سوارش حی ناوت موکوزه
جهان کراها بازام فسرامرزه | برزوی شیر ازد ددست پکا نکرر
بهرام سوار به دست ښش ها | طهور دینه شیر ردنیا نزد

پران جنگ پیو شیران ئامیه ه   پاته ویران رونیان پیر له

جه زرمه دهول صدای گرنا   جه میدان رزم هیبای خیزا

هدا شادی یاهم جریه تیغ تیز   دیوان ملول گردن گریز

صدای جهانگیر جهان شام بور   هدان نقاره دیوان بی نور

چقاچاک تیغ خیزا جه لشکر   جه داشه سپای گردان و چیر

رستم خیزا دات شیران ایران   سرم مدانان نوه گیتیان

هرکس جه سپای ماور و دوس   مازان نوجه دا تیغ و نفس

یلان پرهور شیران بی رام   جه سپای دیوان گردن قطلوعام

رستم جه رزش هیبت زرم کش   سند کاوه سر جه دیوان نقش

پهلوان جهان کیش شان خروش   شیران زال شیران پر جوش

ربه اان

دیوان بدین مکلکش نوار   داو بیاد عظیم میدان کار

فرار

بعضی بین بعضی بر بزا   بیغ نخلط بین تمای سپاه

نیا رجاب خیزا زلزله   جه غوغا و خروش رزم دولوله

شاه بحر بوار بی نرین   گاه ورگ دی به مصاف کین

جه بعزه رستم نیابت خیزا   دیوان سدین طبل طبل زیرا

گاهی بشینر گاه پیمره   گاهی بکمینه عقه مرازه

گاهی بکیاب بهضدن نکید   روی عرصه سیدا اورد رنگ

گاکا سوالش یا جن عفور   گاه بضرب تیغ کا خرب یابور

دستش بدیوان شور رستاخیز   بیغ بین کشته بعضی بن گریز

شای افراسیا بی ردان پر جار   میک دم دم نیا تا نیا سرد

اخ جه بدبختی کرای اتا کم   موانش ویران اهرس و عالم

واقش ای گوی دیوان ریز | با جنین رزم تور بگریز کریز
چی گفتگو بین پیران شاه | ناگاه بلتی حاضر به توجا
بب کرد بدنه او به بیژن | رکاب دار بخش گنه نامور
دست دالیمه بزنم مصاف | رزنا جدامش بسرخ بلور ناف
دالی بغرق سر پیران ملعون | همبدان کین کردن سر کموه
پیران سرکوه جه پیران شاه | شای افراسیاب گریز نخجند
شاه کیخسرو دلیر پرتین | مدا جه بود جه پیران کین
شای افراسیاب آورد نظر | هوادا بری گرزگاو سر
دالکلم است شای افراسیاب | اهلش نکون به بلد صراب
یا دشاه خسرو رزم مصاف | دست دالیمه به لدو بزن ف

پرده

پرده یا رستم بنا دیش پوش | به الوان با دوش بودم محروش
دالش با هزار عرش آسمان | بستادن قصاص با بوی نوجوان
دالش بغرق سر بجربه پرتاد | غلطان به جهان شای افراسیاب
ببران خانه به جه رز جنگ | گرزبان دیوان کملک پیکند
بیکیه ماه جنگ کردن تیغ | اسار دیوان آوردن جه تیغ
نشش زوری تخت رسمکا گور | شادی کردن پیران زور زار
بوران زور تخت پیران باک | اما بکف رستم تهمتنک
دست کرد براد شاه نازنین | رداوم تلین دلیران کین
یا دا بدست هم قصاص ها به | مبرم بشون پهلوان کو
عاسه امرش حی کهیت ه | بوم بر شوان ام نار دنیا
ردالیم دارت ای شاه جمشید صد خیر | تو ابد هوا جه الیمه پیش دلیل

واتش رستم شیر پر شکوه — قسمت چی دنیاوه هرانه بو
وات بهتر ئی دلیر مونخوار — تا و تهمید شب رنگی تیار
رستم داوا … دلیر بند ام — رخش کرن تیار زین جام
رزم ع رنه رخش کرد تیار — آوردی و بر نخیه ره کار
زال زرچنی رستم بهنگ — سوار بین وزین هرداچالاک
هفت خواهی کرد جو سپادار — رکاب دابا تیپ جا هزار
ساکه ابد دین نور اشیراوه — گردش او زاری تیغ فرادا
نیزان ابران و تهمید جو — گردش او بلغار نون خرد
بادی مخالف بودم بی پهلو — با مر قدرت پنهان بسته وه
پادشاه خرد و کم بی فخرا — خاک کرده وسرو سپه دارا
بی ذرزنه

به وزرزنه چون روز محشر — نیزاوه ابران خاک کرده وبر
حال فایده نی زانیه پی تک — چو دنیا نیزان روکردن ادبی
چه هار بکاه خیمه کردن بار — روانه زابلین نیزان مردار
دامان په ولات سپی پامال — زاری بکردن بدنگه بریاوه
هر کس اما په ولات دین — بکردن زاری نیزان ترکی
هفت بد چون بکرد و ما محرق او — به بخواهی مقام زوفا و منزله
رستم توکه وورد و بدرکار جابر — جی دنیای خسرو شاه جهاهزار
بکرد تعظیم و پادشاه دل او — تاوردی مردن تا افراسیاب
من پری خسرو شاه پر حال — بکردن جادی تا هزار سال
یا رب باحق پادشاه باده — به برزنی وبت دنیای بلنداوه
یا رب باحق پیغمبر نکته — به بخش گناه فرقه زردشت

یارب بحق حرف تورات — یارب بحق سیل بهارت

یارب بحق صغار کبار — یارب بحق رسول ابرار

یارب بحق مؤمنان پاک — به لا براليت فرد شناک

یارب بحق شاه اولیاء — ببخش گناه بنده روسیاه

در حد عصیانم بدان شمار — امید و عفوهم بدرگاه غفار

نامه اعمالم ما ورو ان ببین — ببخشم بنور شاه قاب قوسین

اگرچه هرزند نام نکوهن — امید عفوهم بدرگاه سبحان

کردیم گناهان از کار بد اسباب — بنده نویسی نجمله خاصان

ونیز ما نقاش زما گناه کند — صلوات در روح پاک پیغمبر

هزاران هزاران هزاران سلام
زمانه بهر علیه السلام

تحریر بتاریخ ۲۱ شهر شوال ۱۳۳۲

میرزا محمد مراد

محمد محمد محمود